

γιος Βάφας ἀπὸ τοῦ 1849, μετὰ τινὰ δὲ ἔτη προσκληθέντος καὶ Χ. Λαιλίου, Λεσβίου, μετὰ τὴν ἐκ Γερμανίας αὐτοῦ ἐπάνοδον, συνδιήθυστον ἀμφότεροι μέχρι τοῦ 1854, ὅτε ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς μόνος ὁ Χ. Λαίλιος μέχρι τοῦ 1861, ὅτε διεδέξατο αὐτὸν ὁ νῦν αὐτῆς προϊστάμενος Κωνστ. Ξανθόπουλος ἐκ Τραπεζοῦντος. Λόγιοι δὲ Σμυρναῖοι, καὶ τοὶ τῶν πλείστων Ἑρμῆν θεραπευόντων τὸν Ἐμπολαῖον, ἀναφέρονται Βησσαρίων ὁ ἐν Κυθωνίαις διδάξας (περὶ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' Ἑκατ.)¹, Παναγιώτης Ἰωαννίδης (1825), διδάσκαλος ἐν Σμύρνῃ καὶ Κωνσταντινουπόλει, ἐπιστήμων², Κωνσταντῖνος Νικολόπουλος (1847), διδάσκων τὴν ἑλληνικὴν ἐν Παρισίοις³, Ν. Σκοῦφος⁴, Κωνσταντῖνος Ἀμηρᾶς (1807)⁵, Ἀλέξανδρος Ἀμηρᾶς, ἀρχὼν Σλουτζάρης ἐν Μολδαβίᾳ (1729), μεταφράσας τὴν ἱστορίαν τῆς Μολδαβίας ἐκ τῆς Μολδαβικῆς⁶, καὶ ἕτεροι ἱκανοὶ δεικνύουσι τὴν ἐν τῇ πατρίδι τοῦ ἀθανάτου πατρὸς τῆς Ποιήσεως καλλιέργειαν τῶν γραμμάτων.

Ἐξ Ἐφέσου κατήγετο ὁ λόγιος Ἰωάννης ὁ Ἐφέσιος (1715), ἐν ἰασιῷ διατρίβων⁷, καὶ Γρηγόριος (1764—1846) ὁ Εἰρηνοπόλεως, ἀρχιερεὺς λόγιος καὶ ζηλωτῆς⁸. Περὶ δὲ τὰ τέλη τῆς ΙΗ' Ἑκατοντ. ἐν Μαγνησίᾳ ἐδίδασκε Θεοδοσίος ὁ Κοκκινάκης, ἐν δὲ Κασαμπᾷ (Σάρδεσι) συγχρόνως ὑφίστατο ἑτέρα Σχολή, ἐν ἣ ἐμαθήτευσεν Γρηγόριος Ἱερομόναχος ὁ ἐκ Σίφνου, ὕστερον ἐν Λάκκᾳ τῶν Ἰνδιῶν διδάξας⁹.

(1) Ἐνθ. ἀνωτ. περὶ τῶν ἐν Κυθωνίαις.

(2) Βρετοῦ Β', 268.

(3) Βρετοῦ Β', 342. (καὶ ἐξ Ἀνδριτζάνης κυρίως· ὄρα ἀνωτ. σελ. 105).

(4) Βρετοῦ Β', 335.

(5) Βρετοῦ Ρ', 147. Σημ. Νικολάου τινὸς ἐκ Σμύρνης (;) εὑρηται « Πίναξ περιέχων ἐν συντομίᾳ κατ' ἀλφάβητον τὰ περιεχόμενα ἐν ταῖς θείαις Γραφαῖς ἐκ τῆς Λατινικῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνήν. » ἐν χειρ. ὑπ' ἀρ. 256 τῆς τοῦ Ἀγιοταφ. Μετοχ. βιβλιοθήκης.

(6) Σ. Ἄρ.

(7) Βρετοῦ Α', 64.

(8) Σοφ. Κ. Οἰκονόμου Βίος Γρηγορίου Εἰρηνοπόλεως καὶ Βατοπαιδίου ἐν Ἀθήναις αὐξ'.

(9) Ἡ. Τανταλίδου Ἰνδικὴ ἀλληλογραφ. ἐν Κωνσταντινουπόλει 1852. σελ. ιγ'.

